

DOSYA/DERLEME

TÜRKİYE'DEKİ ÜST KURULLAR VE KHK'LARLA YAPILAN DÜZENLEMELER

Özet*Kürşat BAFRA**

Türkiye'nin kamu yönetiminde önemli bir dönüşüm sürecine işaret eden üst kurullar, devlet alımları, bankacılık, rekabet, iletişim, enerji, tarımsal sanayi gibi stratejik alanlarında faaliyet göstermektedir. Bu süreçte geniş yetkiler kullanmakta, düzenleme, denetim ve yaptırım şeklinde işlevler üstlenmektedir. 6223 sayılı Yetki Yasası'na dayanılarak yayımlanan Kanun Hükmünde Kararnamelerle merkezi idarenin başkent teşkilatının (Bakanlıklar, Bakanlar Kurulu, Başbakan ve Cumhurbaşkanı) üst kurullar üzerindeki etkisi artırılmıştır. Merkezileşme, Türkiye ile sınırlı olmayıp, yeni ekonomik ve siyasal koşullarla birlikte genel bir eğilimdir.

Anahtar Kelimeler: Üst Kurullar, Kanun Hükmünde Kararname, Denetim, Kriz

The Supreme Councils And The Arrangements Made By The Decree Laws, In Turkey

Abstract

Supreme Councils indicate an important transformation process of public administration in Turkey. They operate strategic areas such as government purchases of goods and services, banking, competition, communication, energy, agro-industry sectors. These councils use broad authority and undertake functions such as regulation, supervision and enforcement in this process. The decree laws issued based on Authorization Act of 6223, capital organization of the central government (Ministries, The Council of Ministers, The Prime Minister and President) increased its impact on the supreme councils. Like new economic and political conditions, centralization is a general tendency not limited to Turkey.

Key words : Supreme Councils, Decree Law, Audit, Crisis

*Av. Özçelik Avukatlık Bürosu

I. GİRİŞ

Alan yazınında bağımsız idari otorite, düzenleyici ve denetleyici kurum olarak da adlandırılan üst kurullar ilk olarak 1880'lerde Amerika Birleşik Devletleri'nde ortaya çıkmıştır. ABD'den dünyaya yayılması, yönetim anlayışı çerçevesinde, 1980'li yıllardan bu yana "yapısal reformlar" ve 1990'lı yıllardan bu yana da "düzenleyici reformlar" olarak adlandırılan uygulamalar sayesinde olmuştur (Güler, 2010).

Üst kurul yapısı, ülke yönetim yapısının piyasa sistemine açık ve bu sistemin kurallarına göre yönetimini öngören bir modeldir.

Bu yazıda üst kurulların özelliklerine yer verilecek ardından Kanun Hükmünde Kararnemelerde üst kurullara dair düzenlemeler aktarılacaktır.

II. ÜST KURULLARIN GENEL ÖZELLİKLERİ

Üst kurulların ortaya çıkışı ve yaygınlaşması ile Bakanlıkların asli ve sürekli nitelikteki görevleri bu kurumlara devredilmeye başlanmıştır. Parlamento ve hükümetten devredilen yetkiler Kurulların kendi bünyelerinde birleştirilmiştir.

Sahip oldukları görev ve yetkiler ülkeler arasında farklılık gösterse de üst kurullara düzenleme, izleme ve denetleme, yaptırım uygulama, danışma ve uyuşmazlık çözme yetkileri tanınmıştır.

Bağımsız düzenleyici kuruluşların ayırt edici özelliği, faaliyet gösterdiği sektör bağlamında, yasama-yürütme-yargı benzeri bir bütünleşik erk sahibi olmasıdır. "Ekonominin siyasetten arındırılması" olarak takdim edilen bu olgunun siyasal rejimin niteliği bakımından sonuçları vardır: Ulusal düzlemde de jure olarak güçler ayrılığı ilkesiyle yer alan yasama-yürütme-yargı bütünlüğü, önce sektörel düzlemde parçalanmakta, ardından da her bir sektör temelinde bağımsız düzenleyici kurullar eliyle defacto olarak tek bir elde toplanmaktadır. (Bayramoğlu, 2009).

Bu kurumların en temel özelliklerinin bağımsızlık ve regülasyon olduğu belirtilmiştir. Kurulların bağımsızlığı hem organları hem de işlevleri üzerinde

idari mercilerin klasik idari denetim yetkilerinin bulunmamasıdır. Regülasyon kavramı ise devlet işlevindeki bir dönüşümü ifade etmektedir. Devletin idare aracılığıyla gerçekleştirdiği "topluma kamu hizmetleri sunma biçimindeki faaliyeti" yaygın özelleştirmelerle birlikte yerini "özelleştirilen alanlarda piyasa mekanizmasının kurallarının tam anlamıyla gerçekleşmesini sağlamaya yönelik bir tür hakemliğe" terk etmektedir (Altundiş, 2005).

Düzenleyici reform uygulamalarında, hükümetler ve uluslararası kuruluşlar, çoğunlukla, krizden çıkmak, yolsuzluklardan kurtulmak, hatta neoliberal politikaların sahip olduğu yasal olmayan oldubitti uygulamalarına son vermek gibi söylemler kullanmışlardır. Türkiye'de 2002 krizinde Kemal Derviş'in "ekonomi ile siyaseti ayıracağız" söylemi de bu retoriğe aittir. Bağımsız Düzenleyici Kurumlarla, ekonominin yönetimi parlamenter siyasetin vesayetinden koparılmış ve sermaye grubunun kontrolüne devredilmiştir. (Bayramoğlu, 2009).

Düzenleyici kurumlarla birlikte yalnızca kamunun, örgütlenme biçimi değil, kamu gücünü kullanan aktörler de değişmiş, hükümet dışı kuruluşlar ve piyasa güçleri yetkilerini kullanır hale gelmiştir (Sezen, 2003).

III. TÜRKİYE'DE ÜST KURULLAR VE KHK'lar

Türkiye'nin gündemine 1981 yılında Sermaye Piyasası Kurulu ile giriş yapan üst kurullar 1991-1994 yıllarında rekabet ve iletişim alanına sızramış, ama asıl yaygınlığını 1999-2002 yıllarında kazanmıştır (Güler, 2010).

1990'lı yılların sonu aynı zamanda Türkiye'nin kamu yönetiminde önemli bir dönüşüm sürecinin miladı olarak kabul edilmektedir.

Türkiye'de üst kurullar, devlet için yaşamsal önemde sektörlerin düzenlenmesi ve denetimi yetkisine sahip olarak kurulmuşlardır. Siyaset ve siyasetçilerin yoz olduğu yönündeki yaygın düşünce ve kanaatler, bu kurumlara büyük bir meşruiyet kazandırmıştır (Bayramoğlu, 2005).

Devlet alımları, bankacılık, rekabet, iletişim, enerji, tarımsal sanayi alanlarındaki stratejik

sektörleri yönetecek yeni tip bu kurumlar 5018 Sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanunu'nda genel bir başlık altında toplanmış, mali özerkliklerinin korunması amacıyla bu Kanunun sadece belirli maddelerine tabi tutulmuş, kurumların dış denetimlerin Sayıştay tarafından yapılacağı belirtilmiştir. 5018 Sayılı Kanunun sürekli değişen ekli (III) sayılı cetvelinde sırasıyla;

- 1) Radyo ve Televizyon Üst Kurulu
- 2) Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumu
- 3) Sermaye Piyasası Kurulu
- 4) Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurumu
- 5) Enerji Piyasası Düzenleme Kurumu
- 6) Kamu İhale Kurumu
- 7) Rekabet Kurumu
- 8) Tütün ve Alkol Piyasası Düzenleme Kurumu
- 9) Kamu Gözetimi, Muhasebe ve Denetim Standartları Kurumuna yer verilmiştir.

2005 yılı sonunda 5018 Sayılı Kanun'da yapılan değişiklikle Şeker Kurumu ve Tasarruf Mevduatı Sigorta Fonu (III) sayılı cetvelden çıkarılmıştır. 2007 yılının Mayıs ayında Bankacılık Kanunu'nda yapılan düzenleme ile Tasarruf Mevduatı Sigorta Fonu'nun Sayıştay denetimine tabi olduğu hüküm altına alınırken Şeker Kurumu hakkında bu yönde bir düzenleme yapılmamıştır. Dokuzuncu sıradaki Kamu Gözetimi, Muhasebe ve Denetim Standartları Kurumu ise 2 Kasım 2011 tarihli Resmi Gazete'de yayımlanan 660 Sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile kurulmuştur.

Ekim 2003 yılında Bağımsız İdari Otoritelerin Kuruluş Ve Görev Esasları Hakkında Kanun Tasarısı Taslağı hazırlanmış, ancak yürürlüğe girmemiştir. Bu bağlamda yasal çerçeveler her kuruluşun kendi kanunu ile çizilmiştir. Söz konusu kurumlara ilişkin yasal düzenlemelerin bir kısmında "kamu tüzel kişiliğini haiz, idari ve mali özerkliğe sahiptir" veya "özerk ve tarafsız bir kamu tüzel kişiliği niteliğindedir" ibareleri kullanılarak bu kurumların özerklikleri vurgulanmıştır. Şeker Kurumuna ilişkin düzenlemede ise, sadece "kurum kamu tüzel kişiliğine sahiptir" ibaresi kullanılmıştır. Kurumların özerkliklerini sağlamaya yönelik düzenlemeler arasında kavramsal birlik bulunmamaktadır.

KHK'larda üst kurulların görev ve esasları ile ilgili ortak bir düzenleme bulunmamaktadır. Bununla birlikte tüm kurulları ilgilendiren kurumsal denetim ve ilişkili bakanlık düzenlemeleri yayımlanmıştır.

a) Üst kurullarla bakanlıkları ilişkili hale getiren düzenleme:

6223 sayılı Kanunun verdiği yetkiye dayanarak yayımlanan 643 Sayılı KHK'da "Bakanlık bağlı, ilgili ve ilişkili kuruluşları (10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununa ekli (III) sayılı cetvelde yer alan kurumlar dahil) Başbakanın teklifi ve Cumhurbaşkanının onayı ile Başbakanlıkla veya diğer Bakanlıklarla ilgilendirilebilecek. Söz konusu kuruluşların özel kanunlarında bağlı, ilgili ve ilişkili olunan Bakanlığa ya da Bakana verilen yetki ve görevler ilgilendirilen Bakanlık veya Bakan tarafından kullanılacak ve yerine getirilecek." düzenlemesine yer verilmiştir.

İdare hukukunda tartışmalı bir kavrama "ilişkili kuruluş" ifadesine yer veren bu düzenlemeye göre Bakana Yasa ile tanınan yetki ve görevler yürütmenin takdiri ile bir başka Bakanlığa devredilebilecektir. Merkezi idarenin başkent teşkilatının (Bakanlıkları, Bakanlar Kurulu ve Başbakan, Cumhurbaşkanı) üst kurullar üzerindeki yetkisini artıran bu düzenlemeyle üst kurullar yeni bir Bakan veya Bakanlıkla ilişkili kılınabilecek, ilgilendirilen Bakanlık veya Bakan, kuruluş kanunundaki Bakanlığa ya da Bakana verilen yetki ve görevleri kullanabilecektir.

b) Üst kurulun kurumsal denetimindeki değişikliğe dair düzenleme:

649 sayılı Avrupa Birliği Bakanlığı'nın Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmündeki Kararname ile Bazı Kanun Ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Hükmünde Kararname'nin 45. Maddesinde üst kuruluşlara ilişkin değişikliğe gidilmiştir.

Maddede "27/9/1984 tarihli ve 3046 sayılı Kanunun 19/A maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki cümle eklenmiştir. Bakan, bağlı, ilgili ve ilişkili kuruluşların (5018 sayılı Kanuna ekli (III) sayılı cetvelde

yer alan kurumlar dâhil) her türlü faaliyet ve işlemlerini denetlemeye yetkilidir." düzenlemesine yer verilmiştir.

Bu düzenleme ile üst kurulların aldığı kararlar ve yaptıkları tüm faaliyetler ilişkili Bakanlıklar tarafından denetlenebilir hale gelmiştir. Bu kurumların nasıl denetleneceği, ne tür denetim yöntemlerinin uygulanacağı konusunda farklı görüşler uzun zamandır ileri sürülmekle birlikte 649 sayılı KHK'daki düzenlemenin; hukuki denetimi aşan, bu kurulların özellikleri ile uyuşmayan bir içeriğe sahip olduğu konusunda hemen hemen görüş birliği bulunmaktadır.

Bu kurumların mali denetiminin yürütmenin oluşturacağı bir komisyonca yapılmasını Anayasa Mahkemesi geçmişte Anayasa'ya aykırı bulmuştur.

4743 sayılı Mali Sektöre Olan Borçların Yeniden Yapılandırılması ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun'un 7. maddesinin 1.fıkrasında, özel kanunlarla kurulmuş kamu tüzelkişiliğini ve idari ve mali özerkliği haiz kurul, üst kurul ve bunlara bağlı kurumların yıllık hesaplarının denetiminin Başbakanlık tarafından belirlenen Başbakanlık Müfettişi, Başbakanlık Yüksek Denetleme Kurulu Denetçisi ve Maliye Müfettişinden oluşan bir komisyon tarafından yapılacağı, üçüncü ve dördüncü fıkralarında ise madde kapsamındaki kurul, üst kurul ve bağlı kurumların 6245 sayılı Harcırah Kanunu, 1050 sayılı Muhasebe-i Umumiye Kanunu ve 832 sayılı Sayıştay Kanunu'na tabi olmayacağı, bunların kendi kanunları ile diğer kanunlardaki bu maddeye aykırı hükümlerin uygulanmayacağı kurala bağlanmıştır.

Anayasa Mahkemesi'nin buna ilişkin kararında "Geliri bütçeden sağlanan bütçe içi ya da bütçe dışı kamu kaynaklarından oluşan, tüzelkişiliğe sahip ve bir kamu hizmeti yapmak üzere kurulan tüm kamu kuruluşlarının Meclis'ce denetlenmesi parlamenter sistemin en belirgin özelliklerinden biridir. Ayrıca, bunların idari ve mali özerklikleri konusunda anayasal bir zorunluluk olmamasına karşın, yasakoyucunun öngördüğü özerkliğin yürütme organınca oluşturulacak bir komisyon tarafından

yapılacak denetimle sağlanamayacağı da kuşkusuzdur. Bu durumda, iptali istenen 7. maddenin birinci, üçüncü ve dördüncü fıkraları ile özel yasalarla kurulmuş kamu tüzelkişiliğini ve idari ve mali özerkliği haiz kurul, üst kurul ve bunlara bağlı kurumların yıllık hesaplarının denetiminin Başbakanlık tarafından belirlenen Başbakanlık müfettişi, Başbakanlık Yüksek Denetleme Kurulu denetçisi ve Maliye müfettişinden oluşan bir komisyona verilmesi ve böylece bunların TBMM denetimi dışına çıkarılması, Harcırah Kanunu, Muhasebe-i Umumiye Kanunu ve Sayıştay Kanunu'na tabi olmaması Anayasa'nın belirtilen maddelerine aykırılık oluşturur." gerekçesine yer vermiştir¹.

Bununla birlikte Kararnameler yayımlanmadan önce Başbakan Yardımcısı Ali Babacan; "EPDK ve Tütün Kurulu'nun yetkileri gözden geçirilebilir. Kantarın topuzu kaçmış. Bazı yetkilerinin hükümete devri gerekiyor. Pek çok konu siyasi irade gerektiriyor. Öyle konular oluyor ki problem çıkınca yük Enerji Bakanı'nın üzerinde. Haksız eleştirilere maruz kalıyor. Bir miktar yetki hükümete devredilmeli" diyerek düzenlemenin nedenini siyasi ve hukuki sorumluluğun bölünmesi olarak açıklamıştır².

c) Üst kurulların karar organlarına dair düzenlemeler:

Üst kurulların temel karar alma organı kurullardır. Karar alma organındaki üye sayıları, üyelerinin görev süreleri faaliyette buldukları alanlara göre farklılık göstermektedir.

Radyo Televizyon Üst Kurulu hariç karar organlarının üyeleri Bakanlar Kurulu tarafından atanmakta, Radyo Televizyon Üst Kurulu üyeleri ise Türkiye Büyük Millet Meclisi'nce seçilmektedir. Kurula atanan başkan ve üyelerinin görev süreleri doluncaya kadar görevden alınmaları zor koşullara bağlanmıştır. Kanun Hükmünde Kararnameler yayımlanmadan önce Kurul üyelerinin belirlenmesinde genellikle izlenen yöntem çeşitli bakanlıkların ve ilgili örgütlerin gösterdiği adaylar arasından atama yapılmasıdır.

Örneğin Tütün ve Alkol Piyasası Düzenleme Kurumu'nun karar organı; biri başkan ve biri başkan vekili olmak üzere toplam yedi üyeden oluşmaktadır. Bu üyelerin Maliye Bakanlığı, Sağlık Bakanlığı, Tarım ve Köyişleri Bakanlığı, Hazine Müsteşarlığı, Dış Ticaret Müsteşarlığı, Türkiye Ziraat Odaları Birliği ve Genel Müdürlüğü ilgilendiren Bakanlığın önereceği ikişer aday arasından Bakanlar Kurulu'nca atanacağı düzenlenmiştir.

Kararnelerde Radyo Televizyon Üst Kurulu, Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumu, Sermaye Piyasası Kurulu, Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurumu ile Enerji Piyasası Düzenleme Kurumu'nun karar organlarına üye seçiminde bir değişikliğe gidilmemiştir.

24.10.2011 günlü 661 sayılı KHK'da ise Kamu İhale Kurulu'nun karar organının Maliye Bakanı'nın teklifi üzerine Bakanlar Kurulu'nca atanacağı belirtilmiştir. Kararneden önce Kurulun Maliye Bakanlığı'nca önerilecek iki kişi, Bayındırlık ve İskan Bakanlığı'nca önerilecek üç kişi, Hazine Müsteşarlığı'nın bağlı olduğu Bakanlık ile Danıştay ve Sayıştay Başkanlıklarınca önerilecek birer kişi, Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği ile Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu tarafından kamu alımları ile ilgili meslek gruplarından önerilecek birer kişiden oluşacağı düzenlenmiştir.

Buna benzer bir diğer örnek 660 Sayılı KHK ile kurulan Kamu Gözetimi, Muhasebe ve Denetim Standartları Kurumu'dur. Başbakanlıkla ilişkili bu Kurum bağımsız denetimde uygulama birliğini sağlamak, denetim standartlarını belirlemek amacı ile kurulmuştur. Kurulun; Gümrük ve Ticaret Bakanlığı ile Maliye Bakanlığı tarafından önerilecek dörder aday arasından ikişer kişi, Hazine Müsteşarlığı, Sermaye Piyasası Kurulu ve Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurumunun bağlı olduğu Bakanlıklar ile Türkiye Serbest Muhasebeci Mali Müşavirler ve Yeminli Mali Müşavirler Odaları Birliği ve Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği tarafından önerilecek ikişer aday arasından birer kişi olmak üzere, Bakanlar Kurulu tarafından atanan dokuz üyeden oluşacağı belirtilmiştir.

Buna göre yönetim 9 üyeden oluşacak, üyelere 7'si doğrudan ilgili Bakanlar tarafından önerilecektir. Kurul başkanı ve üyelerinin diğer üst kurul üyelerinden farklı olarak sadece bir kereliğine ancak 6 yıllık bir dönem için atanabileceğine de yer verilmiştir.

Rekabet Kurulu ile ilgili 661 Sayılı KHK'da ise üç üyeyi Gümrük ve Ticaret Bakanlığı'nın, bir üyeyi Kalkınma Bakanlığı'nın, bir üyeyi Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği'nin her boş üyelik için kendi kurumları içinden veya dışından göstereceği ikişer aday arasından, birer üyeyi ise Yargıtay ve Danıştay'ın kendi kurumları içinden göstereceği ikişer aday arasından Bakanlar Kurulu'nca atanacağı düzenlenmiştir. Yeni üye yapısında Rekabet Kurulu'nun iki üyeyi aday gösterme yetkisi son bulmuş, Bakanlıkların göstereceği aday sayısı ise artırılmıştır.

d) Üst kurul personelinin geçici görevlendirilmesine dair düzenleme:

Bankacılık Kanunu'nun 92. Maddesindeki, Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurumu'ndaki personelin başka kamu kurum ve kuruluşlarında geçici olarak görevlendirilemez şeklindeki düzenleme 662 Sayılı KHK ile "Kurum personeli, Kurul kararı ve ilgilinin muvafakati ile geçici olarak diğer kamu kurum ve kuruluşlarında görevlendirilebilir." şeklinde değiştirilmiştir.

Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurumu'nda kadro karşılığı sözleşmeli çalışan personel ücret, mali ve sosyal haklar dışında, diğer personel ise her türlü hak ve yükümlülükleri yönünden 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'na tabi olduklarından diğer kamu kurum ve kuruluşlarındaki kamu görevlileri ile aynı statüde kabul edilmektedir. Bununla birlikte üst kurul personelinin geçici görevlendirilebilmesi bu kurumların istihdam yapısı açısından yeni bir uygulama olacaktır.

IV. SONUÇ

Üst kurulların karar organlarının üyelerini belirlemede Bakanlıkların etkisinin artırılması, merkezi idarenin başkent teşkilatının (Bakanlıklar,

Bakanlar Kurulu, Başbakan ve Cumhurbaşkanı) ilişkili Bakanlığa karar verebilmesi, ilişkili hale gelen Bakanın kurulun her türlü faaliyet ve işlemlerini denetleyebilmesi, tek bir üst kurulla sınırlı da olsa personelin kamu kurum ve kuruluşlarında geçici görevlendirilebilmesi yeni ekonomik ve siyasal koşulların güçlü merkezi idareyi gerektirmesi ile anlam kazanmaktadır.

Bakanlıkların asli ve sürekli nitelikteki görevlerini üst kurullara devrederek siyasi ve iktisadi krizlere karşı istikrarın sağlanacağını öngören modelin 2008 krizi ile yeniden revize edilmesinin zorunlu hale gelmesi bu düzenlemelerin nedenini oluşturduğu düşünülmektedir.

Yunanistan, İtalya, Romanya, Macaristan'da gündeme gelen teknokrat hükümetler iktisadi ve siyasi krizlere karşı eğilimin daha sıkı bir merkezileşme içerisinde olduğunu gösteren örneklerdir. Bu merkezileşmenin güçler ayrılığı ilkesine, parlamento, yürütme, yargı, üst kurul arasındaki ilişki modellerine tahammülünün olmadığı düşünülmektedir.

Bu bağlamda KHK'lardaki güçlü merkezi idareye yönelik düzenlemelerin nedenini yalnızca ülke içi dinamiklerle açıklamak kapsayıcı bir çerçeve olmadığı gibi kamu hizmeti alanlarının kapitalist piyasa ilişkilerine göre örgütlenmesi, piyasa değerlerinin mutlaklaştırılması çizgisinde bir değişiklikten söz etmek de doğru olmayacaktır.

Sermayeye karşı zaten özerk kalamadığı yapılan çalışmalarla ortaya konan üst kurullarda merkezi idarenin daha belirleyici hale gelmesi bu nedenle özde bir değişiklik anlamı taşımamaktadır.

IMF geçmiş dönem başkanı Dominique Strauss Kahn'ın "Krizde katkıda bulunan çeşitli etkenler arasında en çok göze çarpan etken, düzenleme ve denetim faaliyetlerinin yetersizliğidir....Denetime

ilişkin sorunlar da önemli bir rol oynamış ve 'en iyisini özel sektör bilir' yaklaşımı, denetimde ciddi boşluklar oluşmasına yol açmıştır." derken krizden sonra izlenecek yol hakkında da bilgi vermektedir (Bayramoğlu, 2009).

Kahn, kendi uyguladıkları düzenleyici devlet modelini utangaç bir biçimde mahkum ederken, bu modeli küresel düzlemde yeniden tesis etmeyi de gerekçelendirmiş olmaktadır (Bayramoğlu, 2009).

DİPNOTLAR

1. Anayasa Mahkemesi'nin E. 2002/31, K.2002/58 sayılı ve 25.6.2002 günlü kararı

2. Erişim Tarihi 06.03.2012 BDDK, SPK, TMSF, EPDK artık bağımsız değil <http://www.finansglobal.com/featured/bddk-spk-tmsf-epdk-artik-bagimsiz-degil/>

KAYNAKLAR

Altundiş, M. (2006) Bağımsız İdari Otoritelerin Türk Hukuku'nda Ortaya Çıkardığı Sorunlar Ve Türk Hukuku'na Etkileri, Danıştay Dergisi Sayı 113

Bayramoğlu, S. (2005) Yönetişim Zihniyeti Türkiye'de Üst Kurullar ve Siyasal İktidarın Dönüşümü, Ankara, İletişim

Bayramoğlu, Özüğurlu, S. (2009) Kamu Yönetimi: Yapı İşleyiş Reform, Bağımsız Düzenleyici ve Denetleyici Kurumlar, Ankara Üniversitesi Yayınları

Sezen, S. (2003) Türk Kamu Yönetiminde Kurullar - Geleneksel Yapılanmadan Kopuş, Ankara, TODAİE Yayınları

Güler, B.A. (2010) Türkiye'nin Yönetimi- Yapı, Ankara, İmge